

Izhaja vsaki četrtek
in velja s poštino vred
iz v Mariboru z pošiljanjem
na dom
na celo leto . . . 3 fl.
" pol leta . . . 1 fl. 50 k.
" " " " . . . 1 fl. 80 k.
Brez pošiljanja na dom
za celo leto . . . 2 fl. 50 k.
" pol leta . . . 1 fl. 30 k.
" " " " . . . 1 fl. 62 k.
Posamezni listi se dobijo
pri knjigaru Novaku na
velikem trgu za 5 k.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

Podučiven list za slovensko ljudstvo.

Naročnino sprejema vred-
ništvo v Mariboru.

Rokopisi se ne vračajo,
neplačani listi ne
prijemajo.

Oznanila se prijemajo,
plača za vrstico je 10 k.
in za kolek 80 k.

„Poduk v gospodarstvu bogati deželo.“

Štv. 30.

V Mariboru 7. novembra 1867.

Tečaj I.

Gospodarske stvari.

Potvrdo, in še nekaj raznega.

Kar sem priobčeval v „Slov. Gospodarju“, število 12 in 13, 4. in 11. julija pod napisom: „Hasek izvrstnega vinograda“; potem število 21 in 22, 5. in 12. septembra t. l. z napisom: „En oral vinograda lahko daja v dobrih letinah 10 štrtinjakov vina“; zamorem sedaj potvrditi in djansko dokazati, da en oral vinograda ni le letos 10 štrtinjakov dal, marveč dobre mere 12 štrtinjakov donesel!

Nadjal sem se za gotovo le 8 štrtinjakov, ker je grozdja veliko spremišlo skozi leto, toda pod 10 štrtinjakov nikomu ne bi bil v roko segnol, da jih ne bo. Kajti, ako ravno je bilo mnogo trtali trsov praznih grozdja videti, na nekaterih pa le kakošnji poherk, jih je pa spet drugih videti bilo s pre-koredno grozdjino obilnostjo naloženih. In tako smo, hvala Bogu! na enem oralu 356 brent ali put grozdja natrgali in dobre mere 12 štrtinjakov nalili.

Trgavke so nektere razno mislile in govorile o času trganja, in sicer: Ena je pravila: da bi znala, da je tako polno, ne bi šla trgat; Druga je rekla: Iz tega samega trsa sem en škarf grozdja narezala, natrgala; Tretja: Ne morem nikam priti naprej, itd. Bolj mehkega, pobožnega sreca trgavke so pa Boža hvalile za toliko obilnost in tako lepi dar Božji. Med temi ste se dve blagi duši naj bolj odlikovali, koji ste tako vestno trgali in jagode pobirali, mirno in taho, da se je nehote človeku milo storilo nad nju zvestobo, ter se gotovo spominjali besed Zveličarjevih: Poberite kosce (jagode) da ne poginejo, ko je ljudstvo v puščavi nasitil. Jaz pa sem si mislil in djal: ako 20 jagod poberem, imam lep grozd, ki bo več mošta dal, kot cel grozd s peceljnom in receljni. Bog mi jih je dal, zakaj bi tedaj tu konca jemale? in kdor maledka ne spoštuje, ni večega vreden. — Da se le dere: čisto berite, čisto berite! ni zadosti; sam moraš storiti: vestnih ljudi je jako, jako malo. — Med temi so nekteri še celo z očitnim zavidom in s srčnim strupom premišljevali in pregledovali blagoslov Božji, kar se je iz njih izrazov lahko razumelo in sklepalo, kakor: Kam bo z vinom!?; Ja zemlja je zares čudovite rodovitnosti! To je dober vinograd! itd. Slepci! si mislim. Vi le sedaj zjjate, skozi leto pa se malo brigate, kako dajam delati, ravnati in plačevati itd. ter vas uljudno o vsaki priložnosti podnjujem in zaukaznjem k boljšemu blagostanu, toda žaliboze navadno bob v steno mečem. — Vse bi moralo le samo od sebe priti; nič pa se človeku ni učiti, niti misliti, niti storiti! — Od tod pride, da se ni v mojih vinogradih tretji del lanske pozebljne pri daciej odpisal! akoprem se je vsem bližnjim vinorejecem to zgodilo; — kako bi le jaz zamogel punjavo čez svoje vinograde razgrnati o vsaki bližnji zračni, elementarni nevarnosti kakoršnji koli!? — Rad dajam cesarju, kar je cesarjevega; pa tudi meni se mora dati, kar meni gre! — Kar se tiče une krpe, o kteri sem v „Slov. Gospodarju“ število 15., 25. julija pisal pod napisom: „Vinograd dobro kopati, je pol gnojiti“, in se nadjal 3 do 4 polnjakov letošnjega pridelka, sem se zmotil za pol drug polnjak, ker smo le 38 brent grozdja natrgali, in 2 in pol polnjakov nalili: še tudi dobro in precej obilno za ono kropo s tako mlado trto, hvala Bogu! Grozdja se je veliko prepeklo in posušilo skozi leto, ker se solnce silovito vpre. Kar se tiče vrednosti letošnjega vina, mislim, da bo „srednje dobro“, ker ravno zadnji 4 tedni pred trgovato so

bili jako neprijetni in protivni izvrstnosti vina, koji bi bili morali grozdje pražiti, ko je že bilo zmehčano in kuhan; zato pa tudi uni mraz od 28. septembra ni škodoval kuhanemu grozdju. Škoda je le naj veča bila v tem, da ni bilo nič kaj toplih, gorkih dnevov, marveč so bili mokri in bladni celo prav mrzli dnevi!

Domače stvari.

Kako si sad naj lože in naj dalje črtev ohraniš. Na Ruskem se sad hrani na sledeči način: Vlij se v vodo nekolič kreozota (se dobi v vsaki apoteki), s to vodo se poškropi apno, da razpadne na prah. Za tim se vzeme škrinja in se z omenjenim apnenim praškom jeno dno za palec po debelem posuje. Po apnu se raztegne pola papirja in na papir se nadeva zdrav, črtev sad tako, da se drug drugega ne tiče. Po tem se raztegne spet pola papira in na njo se spet nasuje za palec po debelem apno. Tako gre naprej, dokler se škrinja celo ne napolni. Škrinjini koti pa se morajo z drobno stolčenim oglenjem izpolniti. Po tem se dobro pokrije: Na ta način se sad jedno leto lahko črtev ohrani.

„Domovina“.

Jajca si lahko čez zimo ohraniš, da se ti ne pokvarijo, če je z vrelo soljeno vodo popariš, iz vođe vzeta ne pobrišeš, temoč pustiš, da se posušijo in za tem v suhem, bladnem mestu hranši.

„Puč. Prijatel.“

Drugi način jajca čez zimo ohraniti pa je ta. Jajca se nadavajo v luknje tako imenovane deske za jajca (deska, ktera ima primerne luknje, v ktere se jajca lehko nadavajo brez da bi skoz padle) in se morajo vsake 14 dni obrnati, t. j. on konec, kjer je bil prej zgora mora dojeti dol. Tako v hladnem in suhem mestu hranjenja jajca, ostanejo črsta dalje od pol leta. Pri tem je namreč vse na tem ležeče, da rumenjak v jajcu ostane zmirom v sredini.

Vabilo družbe sv. Mohora za 1868. leto.

O nastopu devetega leta družbine delavnosti po novi osnovi vabi družbin odbor vse Slovence brez razločka stani in spola, da se dajo tudi za 1868. leto v prav obilnem številu kot udje vpisati v družbo sv. Mohora; sosebno pa prosi častito duhovščino, gg. učitelje in drugo rodoljubno gospodo, da priporoča tudi letos družbo priprostim Slovencem: s številom udov bo rastlo tudi število bukev vsako leto. Za 1868. leto se pripravlajo in se deloma že tiskajo: a) „Kristusovo življenje in smrt“ z eno podobo, prosto poleg Erharda predelal prof. Št. Kociančič, v 12.000 iztisih; b) „Življenje svetnikov in svetnic Božjih“ s podobami (nadalevanje) spisal dr. J. Rogač, v 12.000 iztisih; c) „Domače in tuje živali s podobami“, spisal Fr. Erjavec v 12.000 iztisih; d) „Koledarček za leto 1869“ z imenikom vseh čast. družnikov, v 10—11.000 iztisih; e) prelepa izvirna povest iz turških vojsk: „Mati Božja dobrega sveta ali bratovska ljubezen“, spisal duhoven ljublj. škofije itd., kolikor bode udov.

Sicer pa naj se blagovoljno pomni:

1. Da se more razpošiljava družbinih bukev po mnogostrani želji že prvi dan meseca julija pričeti, sklene se nabira družnikov z zadnjim dnevom meseca marca 1868. leta; kdor se pozneje oglaši, ne more se več